

Márciusi hó

*Kegyetlen tisztaság tava
hát megmerültem benned is
Ember kit árva igaza
a jégre visz*

*Csak egy gyulékony mozdulat
s szorongat jégpáncél-ruha
Mégis ezért is áldalak
kegyetlen tisztesség tava*

*Ellágyult égbolt Gyorsrüggek
Arcokat vág egy ál-tavas
Bohóca lennék nélküled
te jéghideg te szíinigaz*

*Megmartak Immár bentről is
mardos hitem éhfarkasa
Nincs otthonom csak ez csak itt
enyém e Harminc-év-Haza*

*Csontomban érzem Hull a HÓ
Fehérizzás volt-lesz csoda
Nem Egy percre sem eladó
az örökölt „Most vagy soha!”*

*Kegyetlen tisztesség szava
most-forradalmas tiszta szó
Fürösztgess Március hava
te szabadsággal mosdató*

*Metszd élesebbre arcomat
Jelöld meg rajtunk ami jó
Világolj vérnek ostora
szerelmünk márciusi hó*

Keresztelések

*az igazságnak nincs neve
közelítései csupán
szavaim mondókáitok
már-már szánalmasak vagyunk
ahogy futunk és táncolunk
lakodalmán keresztelőjén
s miközben ő a ritmusunk
— bensőnket átzengető zene —
megpróbáljuk kimondani
és csak az ÉN
és csak az Ő
és csak a TE*

*zörgünk saját nevünkkel és
e folytonos keresztelés
közben nyilván már ő se tudja
gúnyoljuk-e
becézzük-e*

A boszorkány-virág

*íme a gonosz hóvirág
a kristálysziromú jégcsontú kecses
a csupa-mész levelű hóvirág
a köhagymákkal lüktető gonosz
íme íme a boszorkány-virág
már ül szívem felett
arcomat maszknak behavazza
kimeszeli a véretem*